

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4ECdo/16/2018
Identifikačné číslo spisu:	3617202785
Dátum vydania rozhodnutia:	21.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Edita Bakošová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3617202785.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti povinnému L. M., bývajúcemu v P., D., o vymoženie 17 705,99 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 1 Er 327/2017, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 20. decembra 2017 sp. zn. 5 CoE 181/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.

Povinný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Partizánske uznesením z 9. júna 2017 č. k. 1 Er 327/2017-18 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 60, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z 3. mája 2017. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 39 ods. 4, § 44 ods. 2 a § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku a § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vecne tým, že Okresný súd Bratislava V ako zmenkový súd, ktorý vydal zmenkový platobný rozkaz z 1. februára 2012 č. k. 3 Zm 604/2011-15, na základe ktorého sa oprávnená domáhala vymoženia svojho nároku na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy od povinného, neprihliadol na to, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a neskúmal prípustnosť použitia zmenky ako zabezpečovacieho inštitútu záväzkového vzťahu vzniknutého medzi oprávnenou a povinným na základe zmluvy o úvere. Oprávnená v konaní nepreukázala neexistenciu dôvodov zastavenia exekučného konania v zmysle § 57 ods. 1 písm. m/ prvého až tretieho bodu Exekučného poriadku a ani žiadnym spôsobom tieto dôvody nevyvrátila, preto žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. Krajský súd v Trenčíne na odvolanie oprávnenej uznesením z 20. decembra 2017 sp. zn. 5 CoE 181/2017 odmietol odvolanie oprávnenej ako oneskorene podané podľa § 386 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“). V

odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo oprávnenej doručené 12. júna 2017. Lehota na podanie odvolania jej začala plynúť od 13. júna 2017 a uplynula 27. júna 2017. Pokiaľ oprávnená podala odvolanie mailom až 28. júna 2017, bolo podané po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala oprávnená dovolanie, ktoré odôvodnila tým, že jej súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Uvedená vada mala spočívať v tom, že odvolací súd nesprávne ustálil začiatok plynutia lehoty na podanie odvolania. Uznesenie súdu prvej inštancie jej bolo doručované do elektronickej schránky spôsobom nie do vlastných rúk, preto sa za deň jeho doručenia v zmysle § 32 ods. 5 písm. c/ zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov považuje deň bezprostredne nasledujúci po uložení elektronickej úradnej správy v elektronickej schránke adresáta, čo v danom prípade je 13. júna 2017. Z tohto dôvodu 15-dňová zákonná lehota na podanie odvolania uplynula 28. júna 2017, preto ak odvolanie podala v posledný deň tejto lehoty, jej odvolanie bolo podané včas. Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Povinný sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre to, aby uskutočnil meritórny dovolací prieskum napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Tejto mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

7. V zmysle § 2 C. s. p. sa podľa Civilného sporového poriadku postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok, Správny súdny poriadok alebo iný zákon neustanovuje inak. Z hľadiska právnej úpravy prípustnosti dovolania „iným“ zákonom v zmysle § 2 C. s. p. je tiež Exekučný poriadok.

8. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

9. V prejednávanej veci dovolanie oprávnenej smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie oprávnenej proti rozhodnutiu o zamietnutí udelenia poverenia na vykonanie exekúcie vydanému v exekučnom konaní podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku. Na toto dovolacie konanie z hľadiska prípustnosti dovolania bolo preto potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku, ktorá výslovne vylučuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní (por. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 ECdo 16/2017, 5

ECdo 2/2018, 6 ECdo 26/2017). Dovolanie oprávnenej podané proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré bolo vydané v exekučnom konaní, je preto bez ďalšieho neprípustné.

10. So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku prípustné, preto ho ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p. bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov dovolacieho konania povinnému rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.